

# Diplomat, analytik kanadského Ministerstva obrany Patrick Armstrong o ruskej operácii Zet: V ČOM SOM SA MÝLIL A PREČO

- CZ24 News | 24. března 2022

RUSKO/UKRAJINA: Invázia Ruska na Ukrajinu ma prekvapila. Niekoľkokrát som to povedal celkom jednoznačne: „Rusko nevstúpi na Ukrajinu“. Vedel som si predstaviť viacero možností, ale nie toto, čo už niekoľko týždňov sledujeme. Staval som na predpoklade, že Moskva nechce prevziať zodpovednosť za to, čo Åslund nazval „[najbiednejšou krajinou Európy](#)“. Stále si myslím, že nechce – verím, že Moskva si želá neutrálnu a de-nacifikovanú Ukrajinu, ktorá je nárazníkom medzi Ruskom a NATO.

Začínam tiež veriť, že Novorusko, viac alebo menej v [historických hraniciach, ako ich sformovala Katarína](#) po jeho získaní od Otomanskej ríše, bude nezávislé. Šanca, že by ostalo súčasťou Ukrajiny, je už zrejmé minulosťou. Platí, čo som napísal v roku 2014: „[Skrátka, Západ Ukrajinu zničil a teraz ju má na krku. Alebo, aby som bol presnejší, má na krku tú časť, ktorú Moskva nechce. A aká veľká je tá časť, si Moskva môže vybrať podľa vlastnej vôle](#)“. Teraz si teda Moskva vyberá.

Takže, prečo som sa mýlil? Čo som si nevšimol?

Myslím, že tri veci som nebral do úvahy – o dvoch z nich som predtým nevedel a o jednej som vedel, ale nedocenil som ju. Tie tri veci sú: aféra s jadrovými zbraňami, plánovaný útok na LLR a DLR a biologické laboratória.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘISPĚT**

Na Mníchovskej konferencii prezident Ukrajiny Zelenskij [robil narážky na možnosť, že sa Ukrajine dostanú do rúk jadrové zbrane](#). Vo verejnosti je zakorenený mýtus, že po rozpade ZSSR sa Ukrajina vzdala svojich jadrových zbraní, ale je to nezmysel. Je síce pravda, že niektoré z jadrových zbraní ZSSR sa nachádzali v Ukrajinskej SSR, ale Kyjev mal nad nimi asi toľko právomocí, ako má nad základňou balistických striel v Montane právomoc guvernér štátu v Helene.

Západ bol veľmi spokojný, keď Moskva prevzala zodpovednosť za všetky jadrové zbrane ZSSR. Presne tak, ako bol spokojný, že Moskva udelila ruské občianstvo každému sovietskemu občanovi, ktorý ostal bez občianstva. Bol spokojný, že Rusko v mene ZSSR stiahlo všetky vojská z východnej Európy a priznalo všetky zahraničné dlhy ZSSR.

Predstavte si, že by Moskva vyhlásila, že sa postará len o tie, ktoré priamo pripadajú na RSFSR (šlo

asi o polovicu) a Moldavsko, napríklad, nech sa postará o svoje. Až oveľa neskôr sa o tejto dobrej vôli Moskvy začalo hovoriť s podozrievaním. Vtedy – (a veľmi dobre si na to pamätám) sa nám veľmi ulávalo: nebudú žiadne bezprízorné jadrové bomby ani strely, žiadne pohodené zbrane, žiadni po zuby ozbrojení vojaci bez hlavného veliteľa, žiadne nezaplatené dlhy, žiadni ľudia bez občianstva.

Takže v skutočnosti Ukrajina nikdy „nevlastnila“ jadrové zbrane. Ale tú možnosť, o ktorej hovoril Zelenskij, vnímala Moskva ako reálnu hrozbu: ak aj nie plnohodnotná jadrová zbraň, ale špinavá bomba sa určite dala zostrojiť – napokon v Černobyle je množstvo rádioaktívneho materiálu a Ukrajina zdedila celý arzenál [striel Točka](#). Toto zohralo istú úlohu. Či už [tvrdenie Azarova, že NATO to skutočne plánovalo](#), je pravdivé alebo nie, Moskva nemohla takúto možnosť pripustiť. Putin [to sám zmienil ako jeden z faktorov](#).

Druhým dôvodom útoku na Ukrajinu bol predpoklad – [a údaje to potvrdzujú niektoré získané dokumenty](#) – že Kyjev na marec plánoval útok na LLR a DLR. Presvedčivý dôkaz ešte nebol zverejnený, ale očividná je skutočnosť, že väčšina ozbrojených síl Ukrajiny sa nachádzala v postavení výhodnom na útok na LLR a DLR a nie na obranu Ukrajiny. Na tomto základe sa Moskva zrejme rozhodla pre preemptívny úder. Putin [to zmienil ako jeden z faktorov](#).

Vedel som, že USA majú veľa biologických laboratórií po celom svete – a celý svet dnes už vie minimálne o jednom – o [tom vo Wu-chane](#). Myslím, že niečo neurčitého som vedel aj o laboratóriách na Ukrajine. V tomto zmysle urobila veľký kus investigatívnej práce Bulharka [Diljana Gajtandžieva](#) a jej články sú základnou literatúrou.

Len pred týždňom to bola „konšpiračná teória“ a nikto menší ako [sama Nulandová potvrdila, že existujú](#). Príbeh sa preto zmenil z pôvodnej [konšpiračnej teórie](#), cez [pár neškodných labákov](#) na obavy, že Rusi [by mohli zaútočiť pomocou materiálu, ktorý z nich získajú](#). Spomínam si na odhalenie spreď niekoľkých rokov, že armáda USA [zhromažďovala vzorky DNA Rusov](#). Ale vtedy som si tieto fragmenty neposkladal dohromady. Do akej miery je tento problém závažný, by sme mali posúdiť: [údaje boli ukoristené relevantné dokumenty](#). Putin [spomenul tento problém](#).

Takže teraz vidíme tri dôvody na útok: preemptívny úder na elimináciu možných jadrových alebo biologických útokov a kvôli ochrane LLR a DLR. Dnes je evidentné, že reakcia na „ultimátum“ bola poslednou príležitosťou: keby Washington, skutočná sila, ktorá všetko riadila zo zákulisia, sa vážne zaoberal obavami Moskvy – zrušenie ambícií Ukrajiny na členstvo v NATO a prinútenie Kyjeva na plnenie Minských dohôd – dnes by sme nemuseli mať vojnu. Niekedy koncom roka 2021 sa Moskva zrejme rozhodla pre Plán B a začala sa pripravovať.

Neskôr, keď sa rozvinula vojna, zabudol som na slávnu Clausewitzovu tézu, že [vojna je pokračovaním politiky inými prostriedkami](#) a neodhadol som správne rýchlosť vývoja. Putin na začiatku definoval ciele: [de-nacifikácia, odzbrojenie a žiadne členstvo v NATO](#). Prvý cieľ sa zrejme splní ich zabitím a preživších postavením pred súd, druhý cieľ je už prakticky splnený a tretí sa ešte nezačal riešiť (hoci [Zelenskij to už občas spomína ako možnosť](#)). Tieto ciele je možné dosiahnuť násilím alebo rokovaním (podporeným násilím – tými „inými prostriedkami“). Ruská operácia bude pokračovať, kým všetky tri ciele nebudú splnené. Nepredpokladám, že ruské vojská preniknú príliš hlboko na západnú Ukrajinu: nech si NATO, a obzvlášť Poľsko, užijú [problémy s Haličinou](#).

Ale keď to všetko skončí, stále bude existovať niečo ako Ukrajina a milióny Ukrajincov na prahu Ruska. Moskve by bolo milšie, keby títo Ukrajinci neboli plní nenávisti a preto starostlivo vážia svoje kroky, aby po sebe zanechali čo najmenej vdov a sirôt. V prvom týždni bol preto vývoj udalostí veľmi rýchly, ale potom sa objavovalo veľa prestávok na rozhovory – pokiaľ vieme, zatiaľ nie veľmi úspešných – prestávok na lokálne prímeria a humanitárne koridory. Ako [povedal plukovník MacGregor, Rusi sa snažia minimalizovať civilné obete](#).

Ruská armáda má už veľa skúseností s týmto prístupom v Sýrii. V okolí miest sme svedkami pomalého obklúčenia a rozvinutie jednotiek vždy počíta s koridormi na únik civilistov (a bojovníkov, ktorí už ďalej nechcú bojovať). Aj Čečeni majú s týmto spôsobom svoje skúsenosti. (Najmä preto, že majú skúsenosť v boji proti Rusku v prvej čečenskej vojne. A kto by si vtedy bol pomyslel, ako sa časom situácia otočí?) Larry Johnson to vynikajúco zhrnul tu: [Úspechy ruskej armády v kontexte](#).

Preto túto vojenskú operáciu treba chápať ako nástroj politiky a logicky je preto pomalšia, než by bola, keby jej jediným cieľom bola deštrukcia.

## **Dodatok - výber z článku Larryho Johnsona**

Západní vojenský analytici sa mýlili, keď opatrnosť Rusov, s ktorou sa vyhýbajú zbytočným civilným obetiam a ničeniu infraštruktúry, interpretujú ako slabosť. Nie je to nič také. Rusi pri svojej ofenzíve na zlomenie ukrajinskej armády a „de-nacifikáciu“ Ukrajiny preukazujú pozoruhodný stupeň vyzrelosti. No ich opatrnosť má svoje hranice. Ak Ukrajinci nevyužijú opakované príležitosti na to, aby zložili zbrane, Rusko zrejme prikróčí k uplatneniu plnej sily svojich možností na zlomenie odporu.

Skutočnosť je takáto – Rusko obsadilo za 19 dní väčšie územie a porazilo oveľa silnejšiu Ukrajinskú armádu, než čo predviedla americká armáda v Iraku v roku 2003. USA vtedy na dosiahnutie porovnateľného výsledku potrebovali viac ako 26 dní. Myslím, že západní vojenský analytici, ktorí sa predbiehajú v dehonestovaní ruskej armády, robia smrteľnú chybu.

Špekulácie, že Rusko pri svojej kampani použije chemické zbrane, je iluzórny nezmysel. Chemické zbrane by použila armáda, ktorá sa bráni a chce spomaliť postup útočníka. Týmto spôsobom používali chemické zbrane vo vzájomnej vojne Irán a Irak v 80-tych rokoch. Nástražné výbušné míny sú tiež defenzívny prostriedok. Napríklad počas Kurskej bitky v Druhej svetovej vojne Rusi používali míny na zvrátenie nacistickej ofenzívy. Armáda, ktorá útočí, nemá čas, aby sa zastavovala a kladla míny. Dnes práve Ukrajinci kladú míny povedľa ciest a v poliach, aby Rusov spomalili (mimochodom, považujem to za neúčinné).

Keby sa na bojisku v Ukrajine mali objaviť chemické zbrane, je pravdepodobné, že by za tým bol posledný zúfalý pokus ukrajinskej armády niečo so situáciou urobiť. Som presvedčený, že do desať dní sa úplne stratí schopnosť ukrajinskej armády čokoľvek proti postupu Rusov podniknúť a Rusi budú fakticky ovládať celú Ukrajinu.

Sledujte nás na Telegramu: [t.me/cz24news](https://t.me/cz24news)

AUTOR: Patrick Armstrong

ZDROJ:

<https://patrickarmstrong.ca/author/gparmr> / <https://belobog.sk/akcia-zet-v-com-som-sa-mylil-a-preco/>

Preklad Marián Moravčík